

Het Sliedrechts dialect (290)

Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht"

WAOTERSNÔÔD

Beste mense, jullie zelle Opa Bertus wel 'n tijdje gemist hebbe, mor dat had 'n rede. 'k Bin 'n hortie uit de roelaosie gewist. Eerst was t'r de vekansietijd en dan ben 'k gewoonlijk op de kemping bij m'n dochter. Daerna hà 'k nie zôôvel puf om in de pen te klimme, mor die waotersnood hèn me wel weer aan 't denke en 't schrijve gezet.

Aaldereerst mò je 't volgende wete. 't Is al weer hêêl wat jaer geleeje, mor 'k hèn nog een pôôsie op Bove-Harringsveld geweund. 't Duurde mor kort, want Slierecht bleef toch aa me trekke. Toe 'k over de raodio hoorde dat de mensen op Bove-Harringsveld d'r huis leeg mosse maoke en een pleksie aarges aandere hadde te zoeke, mos 'k toch even trugdenke aan die tijd aan de Buldersteegt. 'k Hèt 'r nog hêêl wà kennisse weune en zôdoende kom 'k er zô nou en dan nog wel 's. 't Is t'r wel veraanderd hoor. Soms mò 'k wel 's denke, hoe of 'k uit die wirwar van straetjies kan komme. Dat prebleem motte de voor het waoter op de lôôp gegaone mense zeker ok gehad hebbe. 't Mot toch 'n hêêle toestand gewist weze voor aal die loi om over d'n dijk of over de Huipiesbrug een heenkomme te motte zoeke. 't Zel 'n hêêl gedrang gewist weze!

Kaolslag

Sjonge, sjonge, wie had dat nou gedocht. Toe 'k onderlest hier in Slierecht zô 's langs d'n dijk liep en die kaolslag tusse de Boslaon en de Kaoi zag, mos 'k bij m'n aage nog denke: " Is dat nou aalemael wel zo hard nôôdig?" 'k Had dan wel de waotersnôôd van '53 meegemaakt, mor zô 'n toestand zouwe we nou nie meer meemaoke. Onder ons gezeed en gezwege verklaorde ik die loi van dien dijkverzwaering aai'lijk een bietjie voor gek. Nou ja, 'k mò toegeve dat 'r hêêl wà rotzooi opgeruimd is, mor d'r stonge toch ok nog hêêl wat knappe huisies tusse.

Nou, 'k bin wel van gedachte veraanderd. As 'k al die naorighaaid uit 't zoi-je van 't land op 't kijkkassie zag en laeter die mense uit 't land van Flippie Tiel dr aage 'n bult zag sjouwe met hêêl d'r hebbe en houwe, dan gao je wel aandere denke.

'k Bin d'r nou ok weer nie zô êêntjie die dan mor die loi van 't milieu de schuld van aalles gao zitte geve, want die hebbe dien hoop mè waoter die uit 't buiteland kwam ok niet kanne voorzien. Mè mekaor motte we ons wel 's achter de ore krabbe, want dat 'r wat gedaen mò worde is een ding dà zeker is. Mor dat laet 'k wel aan de geleerde here over. Trouwes, in Slierecht zelle d'r best wel een paor van die gaste weune, want van oudsher kanne die d'r al een poepie van as 't op dijke bouwe aankomt!

Stao-in-de-weeg

't Was trouwes toch wel effe spannend hee, want bekant hadde wij in d'n Alblasserwaerd ok nog onze bieze motte pakke. We zijn deur 't ôôg van de naeld gekrope, las 'k achteraf in de krant. Nou wis 'k wel dat 't effe spannend gewist was, want van 'n buurman hà 'k gehoord dat Kurperaol, de wethouwer, met de brandweer aan 't praote was gewist. Hij had een aerdig plannechie om d'n spoordijk te gebruike as een extrao stao-in-de-weeg voor 't waoter. Leuk bedocht netuurlijk. Je kon 't wel op je klompe aanvoele, en Kurperaol zeker as fannetieke klompelôôper, dat as 't van hôôgerhand bevole was om op te krasse, je je boeltjie kon pakke. Eerlijk gezeed hà 'k zoal 's zitte denke wat 'r mos beure. Nou, 't was voor mijn nie zô 'n perbleem. Ik weun ommers op 'n flatjie en zô hôôg zou 't waoter volges de wijze manne nie kanne komme. M'n dochter zit gelijksvloers en die kon toch wel een hêêle plons in huis krijge. D'r zou hêêl wat gesjouw aan te pas komme om 't huisie leeg te haole. D'r kon wel 't êên en 't aander naer bovene, mor de grôôte stukke zouwe toch op 'n karrechie naer Bovekaark naer m'n zuster gesleept motte worre. 'k Zag bij m'n aaige d'n hêêle reut al gaon en m'n aaige met de kaainder en klaainkaainder bij mekaor, net as vroeger, op 'n zoldertjie slaepe.

Mollevanger "De Prik"

Opao Bertus was dan ok mor aals te blij dat ie daegs daerna hoorde dat 't waoter begon te zakke. Dat gaf 'n hêêle rust, mor spannend bleef 't toch nog een hêêl hortie. Hêêlemael opgelucht was 'k pas toe de bure d'r familie, die hà motte vluchte voor 't waoter, konne uitzwaaie. Wat wazze die mense blij toe ze weer naer d'r aaige huis trug konne. Gelukkig was aalles droog gebleve, mor ze zallen 't nog lang heuge.

Pas was 'k nog effe in 't straetjie waer 'k vroeger geweund hêt. D'r weune d'r niet zoveul meer die 'k nog kan. Knelis de Bôôn, de mollevanger, die we stêêvast "De Prik" noemde, liep 'k nog wel tege 't lijf. 'k Kreeg van hum aalles in geure en kleure te hore. Maor op 'm vraeg of tie 't aai'lijk nie jammer vong dat 't hêêle zwiksie nie onder waoter was komme te staon, zôdat ie in êên klap van aal z'n molle verlost gewist was, mos tie toch toegeve dat ie toch meer tijd kwijt gewist zou zijn mè dwaaike dan mê prikke!

Tot zover dan mor weer en de groete van opao B(ertus) R.IJ. Happer.

Bedankt heer H. we hadde U al 'n tijdjie gemist! Pak U nou weer regelmaotig d'n draed weer op?

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.01840- 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.01840- 15368.